

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 29 november 2006

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 29 november 2006

**om den nationella fördelningsplan avseende utsläppsrätter för växthusgaser som Sverige
anmält i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG**

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 29 november 2006

om den nationella fördelningsplan avseende utsläppsrätter för växthusgaser som Sverige anmält i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG

(Enbart den svenska språkversionen är giltig)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 (om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG)¹, särskilt artikel 9.3, och

av följande skäl:

- (1) Sveriges nationella fördelningsplan för 2008–2012, som upprättats i enlighet med artikel 9.1 i direktiv 2003/87/EG (nedan kallat *direktivet*), anmälde till kommissionen genom en skrivelse av den 1 september och diariefördes av kommissionen den 13 september 2006. Som svar på frågor från kommissionen överlämnade Sverige kompletterande uppgifter om planen i en skrivelse av den 10 november 2006 som diariefördes av kommissionen den 17 november 2006.
- (2) Kommittén för klimatförändringar² behandlade fördelningsplanen på sitt möte den 16 oktober 2006 och uppmanade därvid kommissionen att granska alla nationella fördelningsplaner på ett enhetligt, konsekvent och grundligt sätt. Kommittén betonade vikten av att använda 2005 års verifierade utsläppsdata som underlag för granskningen av fördelningsplanerna för den andra handelsperioden. Vidare underströk kommittén bland annat vikten av tydligt redovisade och tillförlitliga underlag och utsläppsprognoser. Kommittén uppmanade också kommissionen att beakta betydelsen av att säkerställa en välfungerande inre marknad och att undvika snedvridning av konkurrensen. Kommittén uttryckte oro över att det föreslagna taket är högre än 2005 års verifierade utsläpp, och den uppmanade kommissionen att undersöka de antaganden som ligger till grund för beräkningen av de nya deltagarnas reserv. Den anmodade också kommissionen att undersöka de riktmärken som använts för de nya

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 (om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG), (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32–41), ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/101/EG av den 27 oktober 2004 (om ändring av direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen, i överensstämmelse med Kyotoprotokollets projektbaserade mekanismer) (EUT L 338, 13.11.2004, s. 18–23).

² Inrättad i enlighet med artikel 9 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG av den 11 februari 2004 (om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet) (EUT L 49, 19.2.2004, s.1–8).

deltagarna samt reglerna och tidsplaneringen för kraftvärmeprojekt³. Kommittén riktade en skarp uppmaning till kommissionen att noggrant undersöka utformningen och tillåtligheten, enligt kriterium 12 i bilaga III till direktivet, av den planerade mängden av CER⁴ och ERU⁵ som verksamhetsutövare får använda och som anges i procentandel av de utsläppsrätter som tilldelas respektive anläggning. Kommissionen har tagit hänsyn till kommitténs synpunkter.

- (3) Den nationella fördelningsplanen – inklusive den genomsnittliga årliga mängd utsläppsrätter på 25,2 miljoner ton koldioxid som anges i den – har bedömts enligt kriterierna i bilaga III till direktivet (nedan kallade *kriterierna*) och enligt artikel 10 i direktivet, med beaktande av kommissionens riktlinjer för medlemsstaternas tillämpning av dessa kriterier⁶. Vissa delar av fördelningsplanen har befunnits vara oförenliga med kriterierna. Det gäller framför allt kriterierna 1, 2, 3, 10 och 12.
- (4) Fördelningsplanen strider mot kriterierna 1, 2 och 3 eftersom den sammanlagda mängden utsläppsrätter som Sverige planerar att fördela är större än vad som är förenligt med bedömningarna av faktiska och väntade framsteg i arbetet för uppfyllandet av Kyotoåtagandet – bedömningar som gjorts i enlighet med beslut 280/2004/EG – och större än vad som är förenligt med potentialen, inklusive den tekniska potentialen, att minska utsläppen från de verksamheter som omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter (nedan kallat *handelsystemet*). Enligt kriterierna 2 och 3 skall man för fördelningen tillämpa principer som använder de mest representativa utsläppssiffrorna, med beaktande av ekonomisk tillväxt och minskning av koldioxidintensiteten. Enligt kriterium 1 får den sammanlagda mängden utsläppsrätter som fördelas inte vara större än vad som kan förväntas behövas för en strikt tillämpning av kriterierna.
- (5) När det gäller kriterium 2 har de faktiska utsläppen år 2005 av växthusgaser från de sektorer i Sverige som omfattas av handelssystemet redovisats som 19,3 miljoner ton⁷ (nedan används den förenklade måttbeteckningen *miljoner ton koldioxidekvivalenter*) i kommissionens senaste granskning⁸, som gjorts i enlighet med beslut 280/2004/EG. Utsläppsdata i den bedömningen är de mest tillförlitliga och exakta uppgifter som kommissionen förfogar över som utgångsdata för granskning enligt kriterierna 2 och 3, eftersom de har redovisats av enskilda anläggningar i Sverige, vilka omfattas av handelssystemet, och har genomgått verifiering av ett oberoende kontrollorgan i enlighet med artikel 15 i direktivet. Dessutom motsvarar dessa uppgifter exakt den omfattning av anläggningar som Sverige har med i handelssystemet för handelsperioden 2005–2007. De uppgifter om utsläpp som Sverige lämnat för tidigare år har inte genomgått någon oberoende och enhetligt utförd verifiering med samma höga noggrannhet, och det framgår inte klart om de exakt motsvarar den omfattning av anläggningar som Sverige har med i handelssystemet. Det gör att uppgifterna är

³ Anläggningar för samtidig produktion av värme och el.

⁴ Certifierad utsläppsminskning (*certified emission reduction*) enligt definitionen i artikel 3 n i direktivet.

⁵ Utsläppsminskningsenhet (*emission reduction unit*) enligt definitionen i artikel 3 m i direktivet.

⁶ Kommissionens meddelande *Riktlinjer för medlemsstaternas tillämpning av kriterierna i bilaga III till direktiv 2003/87/EG* [KOM(2003) 830 slutlig] och kommissionens meddelande *Kompletterande riktlinjer för fördelningsplaner för EU:s system för handel med utsläppsrätter – perioden 2008–2012* [KOM(2005) 703 slutlig].

⁷ Avsnitt 3.3 i KOM(2006) 658 slutlig, 27.10.2006, preciserat med uppgiften i tabell 5 i bilagan SEC(2006) 1412, 27.10.2006. Den exakta siffran är 19,315482 miljoner ton enligt den oberoende transaktionsloggen (CITL) för den 31 oktober 2006.

⁸ KOM(2006) 658, 27.10.2006, och bilagan SEC(2006) 1412, 27.10.2006.

mindre tillförlitliga. Det kan därför inte uteslutas att de utsläppsdata som Sverige redovisat för tidigare år är högre än de faktiska utsläppen. Ett utgångsvärde i form av ett genomsnitt beräknat på verifierade utsläppsdata från 2005 kombinerade med andra data som Sverige presenterat, ger sannolikt värden som är högre än de faktiska utsläppsvärdena och skulle därför inte garantera att den sammanlagda tilldelningen inte blir större än nödvändigt. Kommissionen har i sin granskning tagit hänsyn till att det mellan den första och andra handelsperioden skett en utvidgning av de verksamheter som täcks av direktivet så att fler anläggningar omfattas (tillkommande anläggningar). Denna utvidgning har Sverige tillämpat i enlighet med kommissionens riktlinjer⁹, och den kan leda till en ökning av den sammanlagda mängden utsläppsrätter.

- (6) Kommissionen har noterat den synpunkt som några medlemsstater har framfört, men som inte godtagits av kommittén för klimatförändringar, och enligt vilken man bör använda ett genomsnitt som omfattar både verifierade utsläppsdata och medlemsstaternas uppskattningar av utsläpp under andra år. Syftet med detta är att dämpa inverkan av enstaka händelser under ett visst år. Under varje år finns det emellertid flera faktorer, däribland väderleksförhållanden, som påverkar de sammanlagda utsläppsvärdena och som i huvudsak jämnar ut varandra under året när det gäller effekterna på den sammanlagda årliga utsläppsmängden. Kommissionen har undersökt tillgången och kvaliteten på andra data om utsläpp och energianvändning före 2005. Den har inte fått fram tillräckliga bevis för att ett flertal exceptionella omständigheter skulle ha påverkat utsläppen i en och samma riktning under 2005, och att 2005 års verifierade utsläppsdata därför inte skulle kunna anses vara representativa. Eftersom den svenska elproduktionen i stor utsträckning kommer från vattenkraftverk, som är beroende av nederbörd, har kommissionen noga analyserat nederbördsförhållandena för de senaste decennierna¹⁰. Slutsatsen är att nederbördsmängden under åren närmast före 2005 har legat under ett långtidsgenomsnitt för 45 år och ett korttidsgenomsnitt för fem år, och att nederbörden under 2005 knappast avvek från långtidsgenomsnittet. Kommissionen är därför inte överens med Sverige som påstår att nederbörden 2005 var mycket större än normalt, utan anser att den kan betraktas som representativ. Nederbörden är den viktigaste bestämmande faktorn för vattenkraftproduktion. Kommissionen har också granskat uppgifter om vattennivåerna i Sveriges vattenkraftmagasin för de tio senaste åren¹¹ och kommit fram till att 2005 års vattennivå inte märkbart avvek från genomsnittet för de senaste tio åren. Kommissionen hävdar därför att 2005 års vattenkraftproduktion kan betraktas som representativ (med övriga bestämmande faktorer borträknade, t.ex.

⁹ Punkt 36 i KOM(2005) 703 slutlig, förtydligad genom de "samordnade definitioner" som avser tillkommande förbränningsanläggningar och som är upptagna i mötesanteckningarna från mötet med kommittén för klimatförändringar den 31 maj 2006.

¹⁰ Uppgifterna om Sveriges nederbördsmängder har erhållits från Global Precipitation Climatology Centre (GPCC), 2006. Månatliga data för världens landområden (med undantag av Grönland och Antarktis) 1951–2000 anges med tre upplösningar (0,5° lat./long., 1,0° lat./long. och 2,5° lat./long.) på basis av kvalitetskontrollerade data från väderstationer. Metodiken beskrivs av C. Beck, J. Grieser och B. Rudolf (2005) i rapporten *A New Monthly Precipitation Climatology for the Global Land Areas for the Period 1951 to 2000*, publicerad i *Climate Status Report 2004*, sidorna 181–190 (Tyska väderlektjänsten [German Weather Service], Offenbach, Tyskland). Rapporten kan laddas ned från <http://www.dwd.de/en/Funde/Klima/KLIS/int/GPCC/Projects/VASCLimO/Results/Results.htm>. Rapporten täcker bara perioden t.o.m. 2000. GPCC har även samlat in färskare uppgifter, som Europeiska miljöbyrån har ställt till kommissionens förfogande.

¹¹ Uppgifter om vattennivåerna i Sveriges vattenkraftmagasin finns i tabell S14 i *Annual Statistics* från Nordel. Se <http://www.nordel.org/Content/Default.asp?PageID=157>

den totala produktionskapaciteten, som normalt ökar med tiden). Av dessa skäl anser kommissionen att vattenkraft år 2005 inte i någon betydande omfattning skulle kunna ha ersatt el från fossila bränslen och på så sätt göra att utsläppen hamnade under en representativ nivå. Eftersom nederbörden under åren närmast före 2005 låg klart under genomsnittet hävdar kommissionen att det snarare är så att utsläppsdata från de närmast föregående åren inte kan användas som utgångsdata för att bedöma huruvida 2005 års siffror är representativa eller inte. Kommissionen anser därför att det saknas tillräckliga skäl för Sverige att justera 2005 års verifierade utsläppsdata.

- (7) Kommissionen betonar att detta synsätt också överensstämmer med kommissionens riktlinjer som säger att tilldelningar till enskilda anläggningar för den andra handelsperioden inte får baseras på de förändringar av utsläppen från anläggningarna som skett under den första handelsperioden¹². Fastställandet av den totala mängden utsläppsrätter å ena sidan, och hur denna mängd skall fördelas på enskilda anläggningar, å andra sidan, är två olika frågor som behandlas på skilda sätt. Riktlinjerna säger i konsekvens med detta att hänsynstagandet till insatser som gjorts på ett tidigt stadium, dvs. under den första handelsperioden, skall avse enbart fördelningen på sektor- och anläggningsnivå, och inte den totala mängden utsläppsrätter.¹³
- (8) När det gäller kriterium 3 konstaterar kommissionen att för att en nationell fördelningsplan skall överensstämma med den potential, inklusive teknisk potential, som de olika verksamheterna i handelssystemet har att minska sina utsläpp, krävs en mycket noggrann bedömning av den totala mängden tilldelade utsläppsrätter, där prognoser om ekonomisk tillväxt och om minskningar av koldioxidintensiteten är centrala inslag¹⁴. Kommissionen har använt de uppgifter den har tillgång till, däribland offentligt tillgängliga uppgifter, för att göra en prognos för Sveriges utsläpp. För att få fram den totala mängd utsläppsrätter som överensstämmer med den potential, inklusive teknisk potential, som de olika verksamheterna i handelssystemet har att minska sina utsläpp gjorde kommissionen enligt följande. Summan av 2005 års verifierade utsläpp från anläggningar som omfattas av handelssystemet multiplicerades med två faktorer: först med den prognostiserade BNP-tillväxten och därefter med faktorn för minskad koldioxidintensitet (i båda fallen för perioden 2005–2010). Kommissionen anser att värdet för 2010 bildar ett representativt genomsnitt för femårsperioden 2008–2012, eftersom 2010 ligger precis i mitten av perioden och eftersom det enligt kommissionen är berättigat att anta en linjär utveckling under denna femårsperiod. Resultatet jämförs sedan med Sveriges föreslagna mängd utsläppsrätter för att se hur mängden överensstämmer med kriterium 3. Därvid tas hänsyn till att det mellan den första och andra handelsperioden skett en utvidgning av de verksamheter som skall omfattas av direktivet, en utvidgning som Sverige tillämpat i enlighet med kommissionens riktlinjer¹⁵. Kommissionen anser att av alla data som den förfogar över, däribland offentligt tillgängliga data, är Primes-modellens¹⁶ data de

¹² Avsnitt 3.7, punkt 27, i KOM(2005) 703 slutlig.

¹³ Rubriken till avsnitt 3.7 samt punkt 27 i KOM(2005) 703 slutlig.

¹⁴ Se särskilt punkt 11 i KOM(2005) 703 slutlig.

¹⁵ Punkt 36 i KOM(2005) 703 slutlig, förtydligad genom de "samordnade definitioner" som avser tillkommande förbränningsanläggningar och som är upptagna i mötesanteckningarna från mötet med kommittén för klimatförändringar den 31 maj 2006.

¹⁶ Primes är ett modelleringsystem som simulerar en lösning för marknadsvikt avseende utbud och efterfrågan på energi i EU:s medlemsstater. Jämviktsläget uppnås genom att man bestämmer priserna för olika energiformer så att den mängd producenterna anser vara optimal att leverera motsvarar den

mest exakta och tillförlitliga uppskattningarna av både BNP-tillväxten¹⁷ och minskningen av koldioxidintensitet. Primes-modellen har länge använts för analys av energi- och klimatpolitik, och antaganden om utgångsdata¹⁸ uppdateras med jämna mellanrum så att de återspeglar den mest sannolika trenden för den framtida utvecklingen. Dessutom görs en validering av antagandena med deltagande av experter från medlemsstaterna. De senaste antagandena publicerades 2006. Kommissionen har inte tillgång till någon annan datakälla som erbjuder en sådan hög grad av konsistens och enhetlighet i data från alla medlemsstater. Primes är därför en garanti för att alla medlemsstater behandlas lika.

- (9) Primes-modellen har tillämpats för att med hjälp av en uppsättning antaganden och metoder ta fram rapporten *European Energy and Transport: Trends to 2030 – Update 2005*¹⁹ åt kommissionens generaldirektorat för transport och energi, och rapporten med beräkningar av utgångsscenarierna för revidering av direktivet om nationella utsläppstak²⁰ (den sistnämnda rapporten är framtagen åt generaldirektoratet för miljö). Siffrorna för BNP-tillväxt och 2005 års koldioxidintensitet är desamma i båda rapporterna, men för 2010 skiljer sig²¹ siffrorna för koldioxidintensitet²² åt mellan

mängd förbrukarna har behov av. Jämviktsläget är statistiskt inom varje tidsperiod men förnyas under tidens lopp, under inflytande av dynamiska samband. Modellen är beteendemässig men avspeglar också på ett explicit och detaljerat sätt de tillgängliga tekniska lösningarna för utbud och efterfrågan på energi, liksom den avspeglar tekniska lösningar för bekämpning av föroreningar. Modellen tar också hänsyn till marknadsekonomi, näringslivsstruktur, energi- och miljöpolitik samt reglering. Modellen är konstruerad så att dessa inslag påverkar beteendet hos energimarknadens aktörer. Genom att Primes-modellen är uppbyggd i moduler kan den återspegla fördelningen av beslutsfattandet mellan de olika aktörerna, som var och för sig beslutar om sitt utbud och behov, kombination av utbud och behov, samt priser. Den del av Primes som behandlar marknadsintegration simulerar marknadsjämvikt (utbud = efterfrågan). Primes är en mångsidig modell som konstruerats för att användas för prognoser, scenariebyggande och analys av effekter av politiska åtgärder. Primes täcker tidsperspektiv från medellång till lång sikt. Den är uppbyggd av moduler, och man kan antingen använda hela modellen, eller använda enskilda moduler som hjälpmedel för specifika energianalyser. Mer information finns på webbplatsen <http://www.e3mlab.ntua.gr/>

¹⁷ Antagandena om BNP-tillväxten baseras på prognoser från april 2005 från kommissionens generaldirektorat för ekonomiska och finansiella frågor. Prognoserna gäller utvecklingen på både kort sikt (2004–2006) och lång sikt (2005–2030). Korttidsprognoserna är tagna från *European Commission Economic Forecasts, Spring 2005* (*European Economy* nr 2/2005, Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer, ISBN92-894-8881-6). Rapporten finns också på webbplatsen http://europa.eu.int/comm/economy_finance/publications/european_economy/2005/ee205en.pdf

Långtidsprognoser har också erhållits från Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för ekonomiska och finansiella frågor (GD ECFIN): *Long Run Labour Productivity and Potential Growth Rate Projections For the EU25 countries up to 2050 (information note for Members of the EPC's working group on ageing populations)*, ECFIN/50485/04-EN (EPC = Economic Policy Group).

¹⁸ Antagandena kan t.ex. avse den framtida utvecklingen av invånarantal och bränslepriser.

¹⁹ Utarbetad av *Institute of Communication and Computer Systems, National Technical University of Athens (ICCS-NTUA), E3M-Lab*, Grekland. Författare: Dr. Leonidas Mantzos och prof. Pantelis Capros. Publicerad på kommissionens webbplats http://ec.europa.eu/dgs/energy_transport/figures/trends_2030_update_2005/energy_transport_trends_2030_update_2005_en.pdf

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG av den 23 oktober 2001 (om nationella utsläppstak för vissa luftföroreningar). Scenarierna är publicerade på kommissionens webbplats <http://ec.europa.eu/environment/air/baseline.htm>

²¹ Införandet av en mild koldioxidrestriktion gör att koldioxidintensiteten 2010 minskar i det scenario med mild koldioxidrestriktion som används i rapporten med beräkningar av utgångsscenarierna för revidering av direktivet om nationella utsläppstak. Minskningen är mindre i det scenario som används i publikationen *European Energy and Transport: Trends to 2030 – Update 2005*, eftersom koldioxidrestriktionen där är ännu mildare.

publikationerna. En sträng koldioxidrestriktion leder till en större minskning av koldioxidintensiteten än en mild restriktion, eftersom verksamhetsutövarna i det förra fallet är mer motiverade att minska utsläppen.

- (10) Införandet av handelssystemet 2005 och EU:s och medlemsstaternas starka åtaganden att bekämpa klimatförändringen är en tydlig och ihållande signal till de anläggningar som omfattas av handelssystemet om att utsläpp av växthusgaser är förbunden med en kostnad, som kommer att spela en ännu viktigare roll i framtiden. På så sätt stärks den långsiktiga ekonomiska motivationen att minska utsläppen. Effekten blir att koldioxidintensiteten kommer att minska med tiden, i minst den takt som anges för scenariot ”mild koldioxidsrestriktion/ingen CCS” (*low carbon constraint/no CCS*)²³.
- (11) Kommissionen anser att denna minskningstakt för koldioxidintensiteten inte tillräckligt väl överensstämmer med de mest sannolika framtida trenderna eftersom den inte tar hänsyn till alla relevanta faktorer, inklusive den senaste utvecklingen. Förutom att påverkas av de ekonomiska incitament som handelssystemet skapar kommer verksamhetsutövarna sannolikt att investera alltmer i energieffektiv teknik för att sänka sina bränsle- och elkostnader. Vidare kommer EU:s och medlemsstaternas politik och åtgärder, liksom den allmänna opinionen, att i allt större utsträckning stimulera verksamhetsutövarna att skynda på sina satsningar på innovationsverksamhet inom energisnåla produktionsmetoder så att de på så sätt kan vidta effektiva åtgärder mot klimatförändringen. På EU-nivå kommer samlade insatser för att minska beroendet av energiimport, liksom åtgärder i syfte att förverkliga EU:s energisbeparingspotential som identifierats i den nya handlingsplanen för energieffektivitet²⁴, att leda till ännu större ansträngningar för att åstadkomma effektivare energiutnyttjande, något som också leder till lägre koldioxidintensitet.
- (12) Enligt kommissionen kommer åtgärder för effektivare energiutnyttjande som identifierats i handlingsplanen för energieffektivitet i kombination med den restriktion för koldioxidutsläpp som handelssystemet innebär att sammantagna leda till en årlig minskning av koldioxidintensiteten för alla medlemsstater som är större än den minskning som scenariot ”mild koldioxidrestriktion” uppvisar. Följaktligen anser kommissionen att man ytterligare måste minska det värde på koldioxidintensiteten som blir resultatet i scenariot ”mild koldioxidrestriktion”. Inom ramen för handelssystemet leder det scenariot till en minskning av koldioxidintensiteten i EU på 2,37 % per år i genomsnitt. Kommissionen anser att omfattningen och betydelsen av ytterligare åtgärder identifierade i handlingsplanen för energieffektivitet gör det

²² *Koldioxidintensitet* kan definieras på olika sätt. För det här beslutet används förhållandet mellan mängden koldioxidutsläpp och en enhet BNP (se nedan för exakt definition).

²³ Skälet är att det är högst osannolikt att avskiljning och lagring av koldioxid (CCS, *Carbon Capture and Sequestration*) kommer att användas i någon betydande omfattning redan under perioden 2008–2012. Siffrorna för scenariot ”mild koldioxidrestriktion/ingen CCS” (*low carbon constraint/no CCS*) för respektive medlemsstat finns på kommissionens webbplats <http://ec.europa.eu/environment/air/baseline.htm>

Siffrorna för BNP och koldioxidutsläpp i förhållande till BNP är angivna för respektive medlemsstat under rubriken *Main Energy System Indicators* på bladet *Summary Energy Balance and Indicators (B)*. BNP [*GDP (in 000 MEUR'00)*] är angivna i 1 000 MEUR på den andra raden, och värdena för koldioxidutsläpp i förhållande till BNP [*CO₂ emissions to GDP (t of CO₂/MEUR'00)*], som kommissionen anser vara det bästa måttet på koldioxidintensitet för sin bedömning, anges på den näst sista raden uttryckta i ton per miljoner euro.

²⁴ Kommissionens meddelande *Handlingsplan för energieffektivitet – Att förverkliga möjligheterna* [KOM(2006) 545 slutlig].

berättigat att anta att den i stort sett har samma kvantitativa effekt. Men eftersom effekterna av handlingsplanen och koldioxidrestriktionen kan överlappa varandra, och eftersom det kan hända att inte alla åtgärder i handlingsplanen hinner genomföras före utgången av 2010, anser kommissionen att denna extra minskning av koldioxidintensiteten, som uppstår genom energieffektivisering, bör justeras ned. Konkret innebär det att kommissionen för att utesluta risken för en överskattning av de samlade effekterna försiktigtvis uppskattar den extra genomsnittliga årliga minskningen av koldioxidintensiteten, som uppstår genom energieffektivisering, till 0,5 % per år, vilket motsvarar en total extra minskning på 2,5 %²⁵ under hela perioden 2005–2010 utöver den minskning som scenariot ”mild koldioxidrestriktion” ger. För att återspegla verkligheten anser kommissionen därför att man för den bedömning som görs enligt kriterium 3 måste utgå från en minskning av koldioxidintensiteten under perioden 2005–2010 som är 2,5 % större än för scenariot ”mild koldioxidrestriktion”.

- (13) På basis av ovanstående resonemang visar nedanstående tabell utvecklingen i Sverige av BNP och koldioxidintensitet i absoluta tal för perioden 2005–2010. Motsvarande faktorer för den relativa utvecklingen anges också.

Beräkningfaktorer	2005	2010	Relativ utveckling 2005–2010	Ökning/minskning 2005–2010
BNP ²⁶	289,8	337,7 ²⁷	1,165286 ²⁸	16,5286 % ²⁹
Koldioxidintensitet ³⁰ i scenariot ”mild koldioxidrestriktion”	181,7	169,7		
Koldioxidintensitet med ytterligare 2,5 % minskning		165,457 ³¹	0,910608 ³²	-8,9392 % ³³

²⁵ $(1,005)^5 - 1 = 1,02525 - 1$, dvs. 0,02525 eller 2,5 % (efter avrundning).

²⁶ Uttryckt i tusen miljoner euro i 2000 års penningvärde.

²⁷ Enligt de ekonomiska prognoser som kommissionens generaldirektorat för ekonomiska och finansiella frågor publicerade i november 2006 (*Economic Forecasts Autumn 2006*). De finns i *European Economy* nr 5/2006, Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer, ISSN 0379-0991. Prognosrapporten finns också på kommissionens webbplats http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/european_economy/2006/ee506en.pdf

För att utnyttja dessa siffror, som är de senaste kommissionen har tillgång till, har de BNP-siffror för 2010 som anges i rapporten *European energy and transport: Trends to 2030 – Update 2005* och i rapporten för beräkning av utgångsscenarioer för revidering av direktivet om nationella utsläppstak (båda rapporterna nämns ovan) justerats enligt följande. I det första steget beräknas den genomsnittliga årliga ökningsfaktorn för BNP för perioden 2005–2010 på basis av siffrorna i rapporten *European energy and transport: Trends to 2030 – Update 2005*. Den blir $(329,1/289,8)^{1/5}$, dvs. 1,025760. I nästa steg ersätts den genomsnittliga årliga ökningsfaktorn med de senaste utvecklingsfaktorer som finns i *Economic Forecasts Autumn 2006* för de tre år för vilka det finns faktorer angivna (se sidan 102 i prognosrapporten), nämligen 2006 (1,04), 2007 (1,033) och 2008 (1,031). För åren 2009 och 2010 används den genomsnittliga årliga ökningsfaktor som beräknades i det första steget. I det tredje steget beräknas den totala faktorn för ökningen under hela perioden 2005–2010 genom att de aktuella faktorerna för de fem åren multipliceras, dvs. $1,04 \times 1,033 \times 1,031 \times 1,025760 \times 1,025760$.

²⁸ $337,7/289,8$.

²⁹ $([337,7/289,8] - 1) \times 100 \%$.

³⁰ Uttrycks som koldioxidutsläpp i förhållande till BNP (i ton koldioxid per miljon euro av BNP [2000 års penningvärde]).

³¹ $169,7 \times (1 - 0,025)$.

³² $169,7 \times (1 - 0,025)/181,7$.

³³ $([169,7 \times [1 - 0,025]/181,7] - 1) \times 100 \%$. Att talet är negativt innebär att koldioxidintensiteten har minskat (med andra ord: mängden koldioxid som måste släppas ut för att ”producera” en ”BNP-enhet” har minskat).

Nästa tabell utgår från dessa siffror och visar beräkningen av den årliga övertilldelningen för perioden 2008–2012, dvs. skillnaden mellan den genomsnittliga årliga tilldelning som Sverige föreslår och den tilldelning som blir resultatet av en strikt tillämpning av kriterierna 2 och 3. Värdet på den sistnämnda tilldelningen beräknas som produkten av den verifierade utsläppsmängden för 2005 – justerad genom tillägg av de 21 anläggningar som inte verifierades 2005³⁴ – och den relativa utvecklingen av BNP och koldioxidintensitet 2005–2010 enligt föregående tabell. Denna produkt justeras sedan för att ha hänsyn till effekten av att tillämpningsområdet för handelssystemet utvidgats i enlighet med kommissionens riktlinjer (tillkommande anläggningar). För justeringen har använts den totala mängd som Sverige planerar att tilldela dessa tillkommande anläggningar.

Beräkning av årlig övertilldelning för perioden 2008–2012 (alla siffror i miljoner ton koldioxidekvivalenter)						
Verifierade utsläpp 2005	Justering baserad på genomsnittlig tilldelning för perioden 2005–2007 till anläggningar som inte verifierades 2005	Justerade verifierade utsläpp 2005 multiplicerade med faktorerna för den relativa utvecklingen av BNP och koldioxidintensitet 2005–2010	Effekt av utvidgningen av tillämpningsområdet för systemet från första till andra handelsperioden (tillkommande anläggningar)	Tillåten genomsnittlig total mängd per år för perioden 2008–2012 på basis av uppgifterna i kolumnerna 1–4	Genomsnittlig tilldelning per år enligt den föreslagna fördelningsplanen	Genomsnittlig övertilldelning per år
19,315482	0,28876	20,802439 ³⁵	2	22,802439 ³⁶	25,2	2,397561 ³⁷

Resultatet av beräkningen blir att Sverige har en genomsnittlig årlig övertilldelning för perioden 2008–2012 som uppgår till 2,397561 miljoner ton. Det strider mot kriterierna 1, 2 och 3.

- (14) I den totala mängden utsläppsrätter planerar Sverige att inkludera 2 miljoner ton utsläpp per år från tillkommande anläggningar, som inte var medtagna i fördelningsplanen för den första handelsperioden. Tilldelningar till dessa anläggningar måste göras enligt de allmänna principerna i fördelningsplanen, och de får bara göras i den mån som utsläppen har dokumenterats och verifierats.
- (15) Enligt kriterium 5 har kommissionen också granskat huruvida fördelningsplanen följer bestämmelserna i EG-fördraget. Det är framför allt artiklarna 87 och 88 som är aktuella. Enligt kommissionen innebär gratis tilldelning av utsläppsrätter till vissa verksamheter en selektiv ekonomisk fördel för de berörda företagen som kan snedvrیدا konkurrensen och påverka handeln inom EU. Gratistilldelningen tycks kunna tillskrivas medlemsstaten och innebära att statliga medel används i den mån som mer än 90 % av utsläppsrätterna tilldelas gratis. Dessa båda aspekter är ännu viktigare under den andra handelsperioden, eftersom deltagandet från och med 2008 i

³⁴ Justeringen har gjorts genom approximering med hjälp av storleken på den genomsnittliga årliga tilldelningen till dessa anläggningar för perioden 2005–2007.

³⁵ $(19,315482 + 0,288760) \times 1,165286 \times 0,910608$.

³⁶ $(19,315482 + 0,288760) \times 1,165286 \times 0,910608 + 2$.

³⁷ $25,2 - 22,802439$.

internationell handel med utsläppsrätter och i de andra s.k. flexibla mekanismerna – gemensamt genomförande (*Joint Implementation*) och mekanismen för ren utveckling (*Clean Development Mechanism*) – ger medlemsstaterna möjlighet att på egen hand vidta ytterligare beslut som påverkar deras budgetar och mängden EU-utsläppsrätter som ges till industrin. Från början av den andra handelsperioden måste alla tilldelningar täckas av tilldelade utsläppsenheter (AAU, *Assigned Amount Units*)³⁸, som kan handlas mellan parter, och därför innebär alla tilldelningar till parter i handelssystemet en direkt minskning av antalet tilldelade utsläppsenheter som medlemsstaten kan sälja till andra parter, eller en ökning av behovet av att köpa in sådana enheter. Kommissionen anser därför på det här stadiet att fördelningsplanen skulle kunna utgöra sådant statligt stöd som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget. På basis av de uppgifter som Sverige lämnat kan kommissionen på det här stadiet inte heller med säkerhet fastslå att eventuellt stöd som ges inom ramen för den nationella fördelningsplanen är förenligt med det övergripande miljömålet för direktivet och nödvändigt för att målet skall uppnås. Om kriterierna 1, 2 och 3 inte uppfylls, äventyras det övergripande miljömålet för handelssystemet på ett grundläggande sätt. I så fall anser kommissionen att miljönyttan med stöd som ges inom ramen för tilldelningen av utsläppsrätter inte är tillräckligt för att uppväga den snedvridning av konkurrensen som nämnts ovan. Kommissionen vill särskilt peka på att en tilldelning som överskrider de prognostiserade utsläppen inte kommer att kräva att mottagarna presterar något i ersättning som är till nytta för miljön. På det här stadiet kan kommissionen därför inte utesluta att stöd som ges inom ramen för tilldelningen kan finnas vara oförenligt med den gemensamma marknaden i fall det skulle bedömas i enlighet med artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget.

- (16) I enlighet med kriterium 5 har kommissionen också granskat de principer enligt vilka Sverige planerar att fördela utsläppsrätter på sektor- och anläggningsnivå. Kommissionen noterar i synnerhet att tilldelningen delvis är baserad på en bedömning av produktionsprognoser på anläggningsnivå som görs av nationella myndigheter. Oberoende experter förefaller dock spela en tämligen begränsad roll i fastställandet av den slutliga tilldelningen, och Sverige har inte klargjort vilka variabler som kommer att beaktas och huruvida detta kommer att göras på ett systematiskt sätt. Därför – på grund av bristen på tillräckliga kontrollåtgärder – kan de föreslagna tilldelningsprinciperna leda till otillbörliga och diskriminerande fördelar för vissa sektorer och anläggningar. Av dessa skäl kan kommissionen – på detta stadium och på grundval av information som är tillgänglig för närvarande – inte utesluta att statligt stöd som hänför sig till tilldelningarna kan finnas vara delvis oförenligt med den gemensamma marknaden om stödet skulle granskas i enlighet med artiklarna 87 och 88 i fördraget.
- (17) Förteckningen över anläggningar i den nationella fördelningsplanen är ofullständig och står därför i strid mot kriterium 10 eftersom den inte upptar de mängder utsläppsrätter som avses tilldelas respektive anläggning i Sverige som omfattas av direktiv 2003/87/EG, och inte heller de förbränningsanläggningar som avses i punkt 36 i kommissionens riktlinjer³⁹.

³⁸ Artikel 45 i Kommissionens förordning (EG) nr 2216/2004 av den 21 december 2004 (om ett standardiserat och skyddat registersystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG) (EUT L 386, 29.12.2004, s. 1–77).

³⁹ KOM(2005) 703 slutlig.

- (18) I enlighet med kriterium 12 har kommissionen bestämt den maximala mängden CER och ERU som verksamhetsutövare får använda i handelssystemet. Mängden uttrycks i form av en procentandel av fördelningen av utsläppsrätter till varje anläggning. Procentandelen skall vara förenlig med Sveriges förpliktelser rörande supplementaritet enligt Kyotoprotokollet och med beslut som antagits i enlighet med UNFCCC eller Kyotoprotokollet. Enligt beslut 2/CMP.1⁴⁰ skall användning av mekanismerna vara komplement till inhemska åtgärder. Syftet med detta är att minska per capita-skillnader i utsläpp mellan industriländer och utvecklingsländer. I avsaknad av en kvantifierad siffra för supplementaritet tillämpar kommissionen en formel som tar hänsyn till den ansträngning som görs av respektive medlemsstat. Ansträngningen uttrycks som skillnaden mellan de faktiska utsläppen och det absoluta Kyotoåtagandet. Hänsyn tas också till statliga inköp av Kyotoenheter i den mån dessa är tillräckligt dokumenterade. Den ansträngning som görs av varje medlemsstat beräknas genom att man väljer den högsta siffran av följande tre tänkbara alternativ: det absoluta Kyotoåtagandet dras av från 1) de totala utsläppen av växthusgaser under basåret, 2) de totala utsläppen av växthusgaser under det senaste året, dvs. 2004, eller 3) de prognostiserade totala utsläppen av växthusgaser år 2010, vilket motsvarar de genomsnittliga faktiska utsläppen under den första Kyotoåtagandeperioden. Kommissionen anser att begreppet supplementaritet i alla händelser innebär att verksamhetsutövares användning inte får leda till en situation där mer än hälften av den ansträngning som görs av en medlemsstat, varvid hänsyn tas till statliga inköp, genomförs via Kyotoprotokollets flexibla mekanismer. För att åstadkomma detta dividerar kommissionen respektive medlemsstats ansträngning med två och beräknar den tillåtna maximala absoluta mängden som verksamhetsutövare får använda genom att dra av mängden dokumenterade statliga inköp från denna siffra. Slutligen erhålls respektive relativa värde genom att den tillåtna maximala absoluta mängden divideras med den beviljade totala mängden utsläppsrätter.
- (19) Vid tillämpning av denna metod behöver Sverige inte göra någon ansträngning⁴¹ och därför är 50 % av de gjorda ansträngningarna noll miljoner ton, vilket utgör den maximala absoluta mängd som får användas av verksamhetsutövare per år i Sverige. Det relativa maximala värdet (avseende den mängd som får användas av verksamhetsutövare) – som erhålls genom att den absoluta mängden (noll) divideras med den beviljade totala mängden utsläppsrätter (dvs. 22,27268 million ton) – skulle därför bli 0 %. Med andra ord skulle Sveriges verksamhetsutövare inte vara berättigade till någon användning av Kyotoenheter. Kommissionen medger dock att det är av allmänt intresse att främja den internationella koldioxidmarknaden på så sätt att varje medlemsstat bör ha rätt att ge sina verksamhetsutövare åtminstone ett visst positivt tak i syfte att underlätta deras deltagande i internationella transaktioner. Därför anser kommissionen att alla medlemsstater – utan hänsyn till den ansträngning som gjorts och till volymen av de statliga inköpen – bör få tillåta sina verksamhetsutövare att använda CER och ERU upp till en högsta relativ tröskel på 10 %. Därför är den

⁴⁰ Decision 2/CMP.1 of the Conference of the Parties serving as the Meeting of the Parties to the Kyoto Protocol "Principles, nature and scope of the mechanisms pursuant to Articles 6, 12 and 17 of the Kyoto Protocol" från december 2005, FCCC/KP/CMP/2005/8/Add. 1, sid 4.

⁴¹ Sveriges Kyotoåtagande, uttryckt i absoluta siffror, är 75,4 miljoner ton. Utsläppen under basåret var 72,5 miljoner ton, 2004 års utsläpp var 69,9 miljoner ton och de prognostiserade utsläppen för år 2010 med nuvarande politik och åtgärder är 71,5 miljoner ton enligt lägesrapporten KOM(2006) 658 slutlig av den 27 oktober 2006 samt tabellerna 1 och 2 i bilagan SEC(2006) 1412 av den 27 oktober 2006. Eftersom den första utsläppssiffran är den största av de tre alternativen, är den relevanta ansträngningen avseende Kyotoåtagandet -2.9 miljoner ton, dvs. Sverige behöver inte göra något ansträngning.

högsta andelen CER och ERU (20 %) enligt Sveriges nationella fördelningsplan, som får användas av verksamhetsutövare i handelssystemet – uttryckt som en procentandel av fördelningen av utsläppsrätter till respektive anläggning – oförenlig med Sveriges förpliktelser rörande supplementaritet enligt Kyotoprotokollet och med beslut som antagits i enlighet med UNFCCC eller Kyotoprotokollet, endast vad avser den del som överskrider 10 %.

- (20) I syfte att bringa den nationella fördelningsplanen i överensstämmelse med kriterierna i bilaga III till direktiv 2003/87/EG, bör planen ändras. Kommissionen bör underrättas så snart som möjligt om de ändringar av planen som Sverige gjort i överensstämmelse med det här beslutet, med beaktande av den tidsram som är nödvändig för att man skall kunna genomföra de nationella förfarandena utan onödigt dröjsmål. Om Sverige skulle ändra sin nationella fördelningsplan på ett icke-diskriminerande sätt enligt artikel 2 nedan, och med vederbörligt beaktande av kommissionens synpunkter i skäl 16, anser kommissionen att allt potentiellt stöd troligen är förenligt med den gemensamma marknaden om stödet skulle granskas i enlighet med artiklarna 87 och 88 i fördraget.
- (21) Uppgifter i den nationella fördelningsplanen som inte är relevanta för tilldelningen av utsläppsrätter för den period som anges i artikel 11.2 i direktiv 2003/87/EG har inte beaktats i samband till detta beslut.
- (22) Rapporterna om genomförandet av politik och åtgärder samt om användningen av Kyotoprotokollets mekanismer, vilka överlämnas av medlemsstaterna i enlighet med beslut 280/2004/EG, är viktiga informationskällor för bedömningen av de nationella fördelningsplanerna enligt kriterium 2 i bilaga III till direktiv 2003/87/EG.
- (23) Enligt artikel 9.3 andra meningen i direktivet skall medlemsstaten fatta beslut i enlighet med artikel 11.2 i direktivet endast om kommissionen godtagit de föreslagna ändringarna. Kommissionen godtar alla ändringar av anläggningsspecifika tilldelningar av utsläppsrätter, inom ramen för den totala mängd som skall tilldelas anläggningar som förtecknas i planen, om ändringarna är följden av högre kvalitet på data. Ingen ytterligare förhandsbedömning och inget ytterligare förhandsgodkännande krävs från kommissionen eftersom fördelningsprincipen och den totala mängden utsläppsrätter förblir oförändrade. Ändringen är begränsad till en rutinmässig justering – till följd av användning av data som är av högre kvalitet och som har blivit tillgängliga mer nyligen – av den planerade fördelningen. Därför kan en sådan ändring aldrig betraktas som oförenlig med kriterierna eller artikel 10 i direktivet. Likaledes godtas en minskning, inom de gränser som sätts i artikel 10 i direktivet, av den andel utsläppsrätter som skall fördelas gratis eftersom den inte kräver någon förhandsbedömning av kommissionen. Kommissionen anser att en sådan minskning inte i sig kan anses göra skillnad mellan företag eller sektorer på ett sätt som otillbörligt gynnar vissa företag eller verksamheter mot bakgrund av kriterium 5 och inte heller att den strider mot något annat av kriterierna.
- (24) Hela förfarandet – som består i att de nationella fördelningsplanerna anmäls till, bedöms av och eventuellt avslås av kommissionen samt att slutgiltiga tilldelningsbeslut fattas av medlemsstaterna – skall enligt direktivet genomföras inom en kort tidsram och genom de beslut som antas i enlighet med artikel 9.3 i direktivet. Syftet med detta är att säkerställa att systemet fungerar effektivt med ett minimum av osäkerhet för marknadsaktörerna.

- (25) Därför har medlemsstaterna inte rätt att – utöver de ändringar som fastställs i respektive kommissionsbeslut om den nationella fördelningsplanen – föreslå några ändringar av nationella fördelningsplaner, däribland av den totala mängden utsläppsrätter som anges i desamma, efter den 31 december, dvs. den tidsfrist som anges i artikel 11.2 i direktivet⁴². Tolkningen av tidsfristen 31 december 2006, som anges i artikel 11.2, som en ”tvingande frist” står i proportion till syftet genom att den balanserar en medlemsstats intresse av att utöva sin bestämmanderätt i väsentliga frågor och gemenskapens intresse av att säkerställa utsläppshandelssystemets funktion.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande delar av Sveriges nationella fördelningsplan, för den första femårsperiod som avses i artikel 11.2 i direktiv 2003/87/EG, är oförenliga med nedanstående kriterier:

1. Kriterierna 1, 2 och 3: den del av den planerade totala mängden utsläppsrätter, som uppgår till 2,397561 miljoner ton koldioxidekvivalenter per år, som inte stämmer överens med bedömningar som gjorts i enlighet med beslut 280/2004/EG och som inte stämmer överens med potentialen, inklusive den tekniska potentialen, hos verksamheter att minska utsläppen; vidare den del av den totala mängden som skulle kunna uppgå till 2 miljoner ton utsläppsrätter med avseende på tillkommande årliga utsläpp från förbränningsanläggningar i den mån som detta inte är motiverat i överensstämmelse med de allmänna principer som fastlagts i den nationella fördelningsplanen och på grundval av dokumenterade och verifierade utsläppssiffror.
2. Kriterium 10: det saknas en fullständig förteckning över alla anläggningar, tillsammans med den mängd utsläppsrätter som avses tilldelas respektive anläggning, för anläggningar i Sverige som omfattas av direktiv 2003/87/EG, inklusive de förbränningsanläggningar som avses i punkt 36 i kommissionens riktlinjer KOM(2005) 703 slutlig.
3. Kriterium 12: den maximala sammanlagda mängden CER och ERU (20 %) som får användas av verksamhetsutövare i handelssystemet – uttryckt som en procentandel av fördelningen av utsläppsrätter till respektive anläggning – är oförenlig med Sveriges förpliktelser rörande supplementaritet enligt Kyotoprotokollet och med beslut som antagits i enlighet med UNFCCC eller Kyotoprotokollet, vad avser den del som överskrider 10 %.

⁴² Se förstainstansrättens dom av den 23 november 2005 i mål T-178/05, EUT C 22, 28.1.2006, s. 14. Fullständig text återfinns på följande adress: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:62005A0178:EN:HTML>; punkt 7 i kommissionens meddelande *Kompletterande riktlinjer för fördelningsplaner för EU:s system för handel med utsläppsrätter – perioden 2008–2012*, KOM(2005) 703 slutlig, se http://ec.europa.eu/environment/climat/pdf/nap_2_guidance_sv.pdf; kommissionens beslut av den 22 februari 2006 om den föreslagna ändringen av den nationella fördelningsplanen för tilldelning av utsläppsrätter avseende växthusgaser som anmälts av Förenade kungariket i överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, C (2006) 426 slutlig, se http://ec.europa.eu/environment/climat/pdf/uk_final_2006_en.pdf.

Artikel 2

Inga invändningar skall resas mot den nationella fördelningsplanen under förutsättning att den ändras enligt följande på ett icke-diskriminerande sätt och att ändringarna meddelas kommissionen så snart som möjligt, med beaktande av den tidsram som är nödvändig för att man skall kunna genomföra de nationella förfarandena utan onödigt dröjsmål:

1. Den totala mängd utsläppsrätter som skall fördelas i handelssystemet skall minskas med 2,397561 miljoner ton koldioxidekvivalenter per år; och de mängder som skall tilldelas tillkommande förbränningsanläggningar skall bestämmas i överensstämmelse med de allmänna principer som fastläggs i den nationella fördelningsplanen och på grundval av dokumenterade och verifierade utsläppssiffror, med den totala mängden ytterligare minskad med en eventuell mellanskillnad mellan tilldelningarna till dessa anläggningar och de 2 miljoner ton som avsatts årligen för dessa anläggningar.
2. En fullständig förteckning över alla anläggningar som omfattas av direktivet i Sverige skall tillhandahållas tillsammans med de mängder utsläppsrätter som avses tilldelas respektive anläggning.
3. Den maximala sammanlagda mängden CER och ERU som får användas av verksamhetsutövare i handelssystemet, uttryckt som en procentandel av fördelningen av utsläppsrätter till varje anläggning, skall minskas till högst 10 %.

Artikel 3

1. Den sammanlagda årliga genomsnittliga mängden utsläppsrätter – 22,802439 miljoner ton, minskad med en eventuell mellanskillnad mellan tilldelningarna till tillkommande förbränningsanläggningar och de 2 miljoner ton som avsatts årligen för dessa anläggningar, som skall fördelas av Sverige enligt dess nationella fördelningsplan till anläggningar som förtecknas i densamma och till nya deltagare – får inte överskridas.
2. Den nationella fördelningsplanen får ändras utan förhandsgodkännande från kommissionen om ändringen består av justeringar av anläggningsspecifika tilldelningar inom ramen för den totala mängd som skall tilldelas anläggningar som förtecknas i planen, om ändringen görs till följd av högre datakvalitet eller för att minska den andel utsläppsrätter som skall fördelas gratis inom de gränser som sätts i artikel 10 i direktivet.
3. Alla andra ändringar av den nationella fördelningsplanen, bortsett från ändringar som görs för att följa artikel 2 i det här beslutet, måste anmälas senast den 31 december 2006 enligt artikel 11.2 i direktivet och kräver förhandsgodkännande av kommissionen i enlighet med artikel 9.3 i direktivet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Sverige.

Utfärdat i Bryssel den 29 november 2006.

På kommissionens vägnar